

Sygn. akt II Ka 665/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Zamościu II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Mirosław Kędrak

Sędziowie: SO Urszula Zwolak (spr.)

SO Przemysław Szyszka

Protokolant: st.sekr.sądowy Krystyna Duras

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Krzysztofa Borka

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2013 roku

sprawy **A. S.**

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Hrubieszowie

z dnia 24 maja 2013 r. sygn. akt II K 398/12

uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę A. S. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Hrubieszowie do ponownego rozpoznania.

/-/ Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt II Ka 665/13

UZASADNIENIE

Uzasadnienie faktyczne:

Skazany A. S. złożył do Sądu Okręgowego w Zamościu wnioski o wydanie wyroku łącznego. Po analizie właściwości rzeczowej, właściwym do rozpoznania wniosku okazał się Sąd Rejonowy w Hrubieszowie. Skazany we wniosku nie określił, które kary i z jakich wyroków winny być objęte wyrokiem łącznym.

Po przeprowadzeniu rozprawy, Sąd Rejonowy w Hrubieszowie, wyrokiem łącznym z dnia 24 maja 2013 roku wydanym w sprawie IIK 398/12 jako objęte tym wyrokiem wymienił w punkcie 1). następujące wyroki, którymi A. S. został skazany:

- Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 14 stycznia 2009r. sygn. akt XVIIK 1555/08, za czyn popełniony w dniu 20 marca 2008r. zakwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności i na podstawie art. 69 § 1 i 2 i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie tak orzeczonej kary warunkowo zawieszono na okres 4 lat;

- Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 16 listopada 2011r. sygn. akt IIK 821/10, za czyn popełniony w okresie od października 2007r. do dnia 28 października 2008r., zakwalifikowany z art. 207 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

i na podstawie 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu A. S. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 14 stycznia 2008r. sygn. akt XVIIK 1555/08 oraz Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 16 listopada 2011r. sygn. akt IIK 821/10 i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

w punkcie 2). zaskarżonego wyroku łącznego wymienione zostały następujące prawomocne skazania wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 1 grudnia 2010r. sygn. akt II 1097/10, za czyn popełniony w dniu 22 lipca 2010r., zakwalifikowany z art. 178a § 2 k.k. na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin z zaliczeniem rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 22 lipca 2010r. na poczet kary ograniczenia wolności przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się 2 dniom kary ograniczenia wolności, 3 lata zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych jednośladowych i rowerów;

- Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 11 marca 2011r. sygn. akt IIK 1130/10, z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, 5 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym;

- Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 30 czerwca 2011r. sygn. akt IIK 854/10, za czyn popełniony w dniu 19 czerwca 2010r., zakwalifikowany z art. 224 § 2 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 21 grudnia 2011r. sygn. akt IIK 548/11, za czyn popełniony w dniu 5 czerwca 2011r. i inne, zakwalifikowany z art. 244 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 90 § 2 k.k. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych w ruchu lądowym na okres 8 lat;

na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączył skazanemu A. S. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 1 grudnia 2010r. sygn. art. II 1097/10 za czyn popełniony w dniu 22 lipca 2010r. oraz i Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 11 marca 2011r. sygn. akt IIK 1130/10, Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 30 czerwca 2011r. sygn. akt IIK 854/10, za czyn popełniony w dniu 19 czerwca 2010r. i Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 21 grudnia 2011r. sygn. akt IIK 548/11, za czyn popełniony w dniu 5 czerwca 2011r. i inne i wymierzył mu karę łączną 2 lat;

na podstawie art. 90 § 2 k.k. połączył skazanemu środki karne orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 1 grudnia 2010r. sygn. akt II 1097/10, za czyn popełniony w dniu 22 lipca 2010r., Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 21 grudnia 2011r. sygn. akt IIK 548/11, za czyn popełniony w dniu 5 czerwca 2011r. i orzekł łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów nie mechanicznych w ruchu lądowym na okres 9 lat;

na podstawie art. 90 § 2 k.k. połączył skazanemu środki karne orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 1 grudnia 2010r. sygn. akt II 1097/10, za czyn popełniony w dniu 22 lipca 2010r. i Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 11 marca 2011r. w sprawie IIK 1130/10, z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. orzekł łączny środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat;

na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. ustalił, że w zakresie nie objętym połączeniem powyższe wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. H. kwotę 442,80 zł w tym 82,20 zł VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację w tej sprawie wywiódł Prokurator Rejonowy w Hrubieszowie. Na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść skazanego A. S., zaś powołując się na przepis art. 438 pkt 1 i 2 k.p.k. wyrokowi zarzucił:

1). obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 85 k.k., polegającą na połączeniu w wyroku łącznym orzeczonej wobec skazanego kary z wyroku Sądu Rejonowego w Hrubieszowie z dnia 21 grudnia 2011 roku – sygn. akt IIK 548/11, pomimo ustalenia, iż czyn z tego wyroku został popełniony już po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku (IIK 1097/10) z drugiej grupy przestępstw podlegających łączeniu;

2). obrazę przepisów prawa karnego materialnego pod postacią art. 87 k.k., polegającą na nie wskazaniu tego przepisu w podstawie wymierzenia kary łącznej z drugiej grupy przestępstw podlegających łączeniu i w konsekwencji nie przeliczeniu wymiaru orzeczonej kary wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 1 grudnia 2010 r. – sygn. akt IIK 1097/10 kary ograniczenia wolności, według zasad określonych tym przepisem, na wymiar kary pozbawienia wolności;

3). obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 90 § 2 k.k., polegającą na orzeczeniu za zbiegające się przestępstwa łącznego wymiaru środków karnych zakazów prowadzenia pojazdów różniących się rodzajowo i zakresowo;

4). obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 570 k.p.k. i art. 572 k.p.k. polegającą na braku rozstrzygnięcia co do możliwości objęcia wyrokiem łącznym skazania wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 21 września 2011r. – sygn. akt IIK 648/11, w sytuacji gdy sąd z urzędu powinien takie rozstrzygnięcie zawrzeć w wyroku łącznym lub protokole rozprawy, co miało wpływ na treść orzeczenia;

5). obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 424 § 2 k.p.k. polegającą na tym, że sąd w uzasadnieniu ponownie rozstrzygał o stopniu społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez skazanego oraz o możliwości przypisania skazanemu winy w popełnieniu zarzucanych mu czynów, w sytuacji, gdy przy wydawaniu wyroku łącznego sąd jest uprawniony jedynie do ustalenia związku podmiotowo-przedmiotowego między czynami, za które orzeczono kary jednostkowe podlegające łączeniu, co miało wpływ na treść orzeczenia.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy skazanego A. S. Sądowi Rejonowemu w Hrubieszowie do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie prawne:

Apelacja prokuratora jest w pełni zasadna i zasługuje na całkowitą aprobatę. Prokurator celnie wytknął Sądowi I instancji wszystkie popełnione błędy, które w treści zaskarżonego wyroku łącznego i jego uzasadnieniu zaistniały.

Sąd Okręgowy w Zamościu po analizie treści wyroku łącznego i jego pisemnego uzasadnienia oraz po dokonaniu ustaleń w zakresie wydanych wobec skazanego A. S. wyroków, wyszczególnionych w karcie karnej (k. 25-27 akt) uznał, że najpoważniejszym uchybieniem, które skutkować musiało uchyleniem wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania jest pominięcie w zakresie rozważań Sądu I instancji wyroku wydanego w sprawie IIK 648/11. Wprawdzie Sąd Rejonowy w Hrubieszowie poszukiwał tego wyroku, lecz czynił to w zasobach własnych repertoriów (k. 36), gdy tymczasem, jak z resztą wynika to z karty karnej, wyrok ten zapadł w sprawie prowadzonej przed Sądem Rejonowym w Tomaszowie Lubelskim. Pominięcie tego orzeczenia w wydanym wyroku łącznym jest uchybieniem tego rodzaju, że nie możliwa jest jego konwalidacja w toku postępowania odwoławczego. Tak więc już stwierdzenie tego uchybienia jest podstawą orzeczenia odwoławczego.

Pozostałe uchybienia sformułowane w apelacji prokuratora, równie trafne, zdaniem Sądu Okręgowego nie wymagają szczegółowej analizy w niniejszym uzasadnieniu, bowiem zbędnym jest powielanie jak najbardziej trafnej argumentacji prokuratora zawartej w samych zarzutach apelacyjnych, jak też w uzasadnieniu apelacji, które to argumenty, Sąd Okręgowy w pełni popiera.

Należy zauważyć ponad zarzuty apelacji, iż z treści zaskarżonego wyroku w jego pierwszym punkcie wynika, że Sąd Rejonowy połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Lublinie (sprawa XVIIK 1555/08) i Sądu Rejonowego w Hrubieszowie (sprawa IIK 821/10), przy czym w sprawie XVIIK 1555/08 kara orzeczona została z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (w zaskarżonym wyroku łącznym brak wzmianki o zarządzeniu jej wykonania), zaś w sprawie IIK 821/10 kara pozbawienia wolności miała charakter bezwzględny, a orzeczona kara łączna pozbawienia wolności jest karą bezwzględną. Uszło uwagi Sądu meriti, iż czyny osądzone w podanych sprawach miały miejsce przed dniem 8 czerwca 2010 roku, co skutkuje koniecznością stosowania przepisów, w szczególności art. 89 k.k., w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy z dnia 5 listopada 2009 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego, ustawy - Kodeks karny wykonawczy, ustawy - Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r., Nr 206, poz. 1589). Kwestię tą rozstrzygnął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 kwietnia 2013 roku (opubl. LEX nr 1308161):

Możliwość wymierzenia w wyroku łącznym, na podstawie art. 89 § 1a k.k., kary łącznej pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, dotyczyć może wyłącznie skazań na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania orzeczone za przestępstwa popełnione po dniu 8 czerwca 2010 r..

Poza uchybieniami i błędami wskazanymi w zarzutach apelacji oraz podniesionym powyżej, Sąd Okręgowy zauważył również, że Sąd Rejonowy nie dokonał analizy pozostałych zapadłych wobec skazanego wyroków w kontekście możliwości wydania wyroku łącznego obejmującego inne skazania, skoro wyrok łączny wydany w sprawie IIK 154/05 Sądu Rejonowego w Hrubieszowie obejmował jedynie 2 z 7 wcześniej rozpoznanych spraw, a wniosek skazanego nie precyzuje zakresu rozpoznania. Ponadto wyrok zawiera w swojej treści błędy redakcyjne, niedokładności w przytaczaniu sygnatur spraw oraz pominięcia części istotnych w sprawie informacji lub zbędne powtórzenia, które mimo, że są ewidentne i zaciemniają obraz zaistniałych przesłanek połączenia kar i utrudniają analizę rozstrzygnięcia, to jednak bezpośredniego wpływu na orzeczenie odwoławcze nie miały.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Hrubieszowie:

- prawidłowo zgromadzi dane pozwalające na jednoznaczne ustalenie, które z dotychczasowych kar orzeczonych wobec skazanego w wyszczególnionych w karcie karnej wyrokach mogą zostać połączone;
- orzekając o połączeniu kar prawidłowo zastosuje przepisy prawa karnego materialnego, zwracając uwagę na zmianę przepisu art. 89 k.k., jeżeli przepis ten będzie miał zastosowanie;
- sporządzając treść wyroku umieści w nim niezbędne i istotne informacje mające znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia w zakresie łączonych kar;
- ustali czy skazany jakkolwiek z łączonych kar odbył i w jakim zakresie, a odzwierciedlające te fakty rozstrzygnięcie zawrze w treści wyroku;
- sporządzając ewentualne uzasadnienie zapadłego orzeczenia będzie baczyl na treść art. 424 k.p.k. uwzględniając specyfikę orzeczenia jakim jest wyrok łączny.

/-/ Na oryginale właściwe podpisy.